

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 1937/18

לפני: כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט ד' מינץ
כבוד השופטת י' וילנר

המערער: מוראד רג'בי

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר הדין של בית המשפט המחוזי בירושלים
בתפ"ח 8343-11-16 שניתן ביום 30.11.2017 על ידי כבוד
השופטים א' דראל, ע' זינגר וחי' מאק-קלמנוביץ

תאריך הישיבה: ה' בניסן התשע"ט (10.4.2019)

בשם המערער: עו"ד ריאד סואעד
בשם המשיבה: עו"ד אבי וסטרמן
מתורגמנית לשפה הערבית: גב' מראם נאשף

פסק-דין

השופט י' עמית:

1. ביום 19.10.2016, עת גָּאָה בירושלים גל טרור, החליט המערער לבצע פיגוע דריסה באמצעות אופנועו, והצטייד גם בסכין מטבח. באותו ערב הגיע המערער לדרך חברון בירושלים, שם הבחין בשני הולכי רגל בעלי חזות יהודית דתית – יעקב לומגה (הקרוי כיום עתניאל אלקיים) וואדים בלקליצקי. המערער האיץ את נסיעתו והתנגם בעוצמה באלקיים, שנזרק לאוויר והוטח בקרקע. לאחר מכן, המערער התקרב אל בלקליצקי רגלית, כשהוא אוחז בסכין בידו האחת ובקסדתו בידו השנייה. השניים נאבקו זה בזה ובמהלך המאבק, המערער מצא עצמו ללא הסכין שבה תכנן להשתמש, והלם בפניו של בלקליצקי באמצעות הקסדה. בשלב זה נבלם המערער על ידי חבר של הנפגעים ששהה באזור וחש לעזרתם. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו לאלקיים חבלות בפנים ושלושה שברים, ובלקליצקי נפצע בפניו.

המערער הודה בעובדות שתוארו לעיל במסגרת כתב אישום מתוקן, והורשע בעבירות של ניסיון לרצח לפי סעיף 305(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 333 בצירוף 335 לחוק העונשין, והחזקת סכין לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.

2. בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטים א' דראל, ע' זינגר ו-ח' מאק-קלמנוביץ) הרשיע את המערער בעבירות האמורות, ובגזר הדין השית על המערער 15 שנות מאסר בפועל, החל מיום מעצרו. כמו כן, הושתו על המערער שני מאסרים על תנאי למשך שלוש שנים ממועד שחרורו ממאסר – 12 חודשי מאסר על תנאי בגין עבירות אלימות מסוג פשע ו-6 חודשי מאסר על תנאי בגין עבירות לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין. בנוסף, המערער חויב בפיצוי לנפגעי העבירה בסכום של 25,000 ₪ לאלקיים ו-5,000 ₪ לבלקליצקי.

3. הערעור שלפנינו נסב על חומרת העונש. המערער טען כי היה על בית משפט קמא לקבוע מתחם ענישה מתון יותר, אשר יהלום את מדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים ויבטא התחשבות ראויה בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. בתוך כך, הודגשו מצבו הנפשי של המערער עובר לאירוע והיותו "בגיר צעיר" שמתקשה להבין את מהות מעשיו, את הפסול שבהם ואת משמעותם. עוד נטען כי נסיבות המקרה מצדיקות סטייה לקולא מהמתחם בשל שיקולי שיקום, או לחלופין עונש נמוך יותר בתוך המתחם.

4. לקראת הדיון בערעור, הונח בפנינו תסקיר עדכני מטעם שירות המבחן. בתסקיר מפורטת המצוקה הרגשית בה היה שרוי המערער, ואשר הובילה אותו לפעול באופן האימפולסיבי בו פעל. עוד מוזכר הקושי שהפגין בהתבוננות ביקורתית על מעשיו ועל דפוסי ההתנהגות שהובילו אליהם. משירות בתי הסוהר נמסר כי בתחילת מאסרו הוגדר המערער כאסיר בהשגחה למשך ימים ספורים, וכך כי בתקופת מאסרו היה מעורב באירוע משמעותי.

5. דין הערעור להידחות.

בית משפט קמא התייחס לכלל השיקולים אשר לטענת המערער לא ניתן להם משקל, הן בשלב קביעת מתחם הענישה והן בגזירת העונש ההולם, לרבות גילו של המערער ומצבו הנפשי.

חומרת העבירות שביצע המערער, ובראשן ניסיון לרצח, אינה שנויה במחלוקת. המערער שעט ברכבו לעבר עובר אורח מתוך מניע אידיאולוגי-לאומני ובכוונה להמיתו. לאחר מכן, ואף כשמצא עצמו ללא הסכין, דבק בתכניתו הקטלנית והכה קורבן נוסף באמצעות קסדתו שהפכה כלי נשק לעת מצוא. מדיניות הענישה בעבירות של ניסיון רצח על רקע לאומני נוטה להיות מחמירה, ונועדה להעביר מסר מרתיע וחד-משמעי, ושיקולי

ההרתעה בכוח וההגנה על שלומו וביטחונו של הציבור, דוחים מפניהם שיקולי ענישה אחרים (ע"פ 10025/16 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקאות 43-44 לפסק דינו של השופט ד' מינץ; ע"פ 2826/15 אחמד עביד נ' מדינת ישראל (7.6.2016)). כאשר עסקינן בעבירות שבוצעו בעיצומו של גל טרור, כבענייננו, טעמי ההרתעה מובילים לענישה מחמירה עוד יותר (ע"פ 4742/16 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 4 (28.2.2018)).

6. הלכה מושרשת היא שערכאת הערעור אינה נוהגת להתערב בחומרת העונש אלא במקרים חריגים בהם גזר הדין סוטה בצורה ניכרת ממדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות דומות, או כאשר נפלה בו טעות בולטת (ראו, למשל, ע"פ 6873/16 עטיה נ' מדינת ישראל, בפסקה 7 והאסמכתאות שם (27.8.2017)). הענישה במקרה דנן אינה חורגת ממדיניות הענישה הנוהגת ואינה מגלה טעות שתצדיק את התערבותנו.

אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, י"ג בניסן התשע"ט (18.4.2019).

שופט ת

שופט

שופט